

fælde. Dette er dog ikke saaledes at forstaa, at den kun skal anvendes i Tilfælde af gentagne Overfald paa sagesløs Person, den skal anvendes i alle Tilfælde, naar den paagældende Person ved sin tidligere Optræden i Forbindelse med det nu foretagne Overfald paa sagesløs Person har stemplet sig som en raa og voldsom Natur. Det, som efter Lovforslaget kræves, for at Gentagelsestilfælde kan siges at foreligge, er, at den paagældende i Løbet af de sidste 5 Aar for Vold eller en med Vold forbunden Forbrydelse enten er idømt Frihedsstraf eller en Bøde paa mindst 200 Kr. eller har vedtaget saadan Bøde. Det vil altsaa, for at tage det rent praktisk, sige, at saa godt som alle de professionelle Voldsmænd, som vi nu have her i Landet, alle de, der allerede have betraadt Voldsmændenes Bane, ville, naar de nu, efter at dette Lovforslag er blevet til Lov, overfalde en sagesløs Person paa den graverende Maade, som nævnes i Lovforslaget, være hjemfaldne til Legemsstraf og efter min Opfattelse med Rette. Dernæst er der den Afgivelse fra det oprindelige Lovforslag, at kun gentagen legemlig Omgængelse med Pigebørn under 12 Aar eller Forsøg derpaa er hjemfaldne til Legemsstraf, derimod ikke første Gang stedfunden Omgængelse af denne Art, selv om det i øvrigt maatte være forbundet med skærpene Omstændigheder. I øvrigt er § 2 i væsentlig Overensstemmelse med det oprindelige Lovforslag.

I § 4 er det dernæst foreslaaet, at den Person, som under Paavirkning af spirituose Drikke begaar Vold mod sagesløs Person eller Forbrydelse mod Sædeligheden, kan der gives et Tilhold om, at han i et vist Tidsrum, ikke over 5 Aar, ikke maa vise sig i beskænket Tilstand paa offentligt Sted, og for saa vidt han overtræder et saadant Tilhold, vil han kunne straffes med Tvangsarbejde i indtil 3 Maaneder. Meningen med denne Bestemmelse er selvfølgelig den, at man vil træffe præventive Foranstaltninger mod Personer, der under Paavirkning af Spiritus ere oplagte til Voldshandlinger, saaledes at man ikke behøver at vente med at gribe ind, indtil de have forøvet Overfald, men kan gøre det, saa snart de vise sig i beskænket Tilstand, altsaa en Tilstand, som efter tidligere Erfaringer om dem lader befrygte, at voldeligt Overfald paa en eller anden er nær forestaaende.

I § 5 er det foreslaaet, at naar en Person i Løbet af 5 Aar to Gange idømmes

højere Straf end simpelt Fængsel for Vold imod sagesløs Person eller for Forbrydelse imod Sædeligheden, kan der i den sidste Dom gives ham Paalæg om i et vist Tidsrum, dog ikke ud over 5 Aar, at tage Ophold i sin Forsørgelseskommune eller paa det Sted, som til enhver Tid af Politiet anvises ham. Tanken med dette Forslag er selvfølgelig den at kunne føre en nøjere Kontrol med saadanne Personer som dem, der omtales i Paragraffen, og at kunne, saa vidt det er muligt, hindre dem i at opholde sig paa Steder, hvor Fristelsen for dem — i Form af deres gamle Omgivelser og Kammerater — til paa ny at falde tilbage til Voldshandlinger og Sædelighedsforbrydelser kan være stor.

I § 6 foreslaas der, at naar nogen er dømt for anden Gang begaaet Forbrydelse efter Straffelovens §§ 168—174 eller for Forsøg derpaa, skal han ikke uden videre, naar hans Straffetid er udløben, løslades, men det skal først undersøges, om det efter Straffeanstaltens Bestyrelses Skøn er muligt at løslade ham uden Fare for Samfundet, og hvis det skønnes, at en saadan Fare er til Stede, da skal der paa ny anlægges Straffesag imod ham til Afgørelse af, om han som farlig for den offentlige Sikkerhed vil være at tage i Forvaring efter endt Straffetid, eller om han kan løslades. — § 7 gaar ud paa, at naar en Person, der i Løbet af de sidste 5 Aar to Gange er idømt højere Straf end simpelt Fængsel, gør sig skyldig i Betleri eller Løsgængereri, kan Straffen for denne Forseelse fastsættes til Fængsel paa sædvanlig Fangekost indtil 6 Maaneder eller Tvangsarbejde indtil 1 Aar, og ligeledes, at en Straffedom for Betleri eller Løsgængereri over en Person, der to Gange tidligere er idømt højere Straf end simpelt Fængsel for en saadan Forseelse, kan kun med Justitsministeriets Samtykke indankes for Højesteret. Tanken med disse foreslaaede Bestemmelser er jo klar og tydelig nok.

I § 8 foreslaas, at den arbejdsføre Mand, som helt eller delvis lader sig underholde af en Kvinde, der driver Utugt som Erhverv, uden at staa i et vist nærmere bestemt Slægtskabsforhold til hende, eller som vanemæssigt eller i videsyg Nisigt yder hende Beskyttelse eller Bistand ved Udførelsen af hendes Erhverv, straffes med Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller med Tvangsarbejde, og Straffen kan i Gentagelsestilfælde stige til Straffearbejde i indtil 2 Aar. Det, Forslaget gaar ud paa, er at komme det meget vel bekendte Soutenørvæsen til Livs, og Be-